möjligheter för att granska hur ansträngningarna för att främja lika möjligheter inom ramen för integreringen av strukturfondernas verksamhet och gemenskapsinitiativ, samt genom särskilda initiativ, kan förbättras,

d) samarbeta för att ta fram statistik, grundad på tillgängliga uppgifter, som är en nödvändig förutsättning för att mäta

— strukturfondernas bidrag till utvecklingen av social infrastruktur,

— könsfördelningen bland de långtidsarbetslösa,

— kvinnors och mäns sysselsättningsgrad, och

— andelen kvinnor och män efter socioekonomisk kategori,

e) överväga hur den flexibilitet som blir följden av den årliga omfördelningen av icke utnyttjade anslag kan användas för att öka ansträngningarna för att främja lika möjligheter,

2. när det gäller utvärderingar och kommande översyn

a) garantera att utvärderingarna mäter i vilken utsträckning principen om att främja lika möjligheter har beaktats under den innevarande programperioden, särskilt med tanke på kvinnors deltagande i de allmänna åtgärderna och sådana åtgärders genomförande, relevans och resultat; vid behov utveckla lämpliga utvärderingsförfaranden, -redskap och -indikatorer för detta ändamål,

b) på grundval av dessa utvärderingar besluta om eventuella ändringar av åtgärdsprogrammen vilka kan bli nödvändiga för återstoden av programperioden.

IV. ANMODAR KOMMISSIONEN ATT

1. på grundval av befintliga strukturer systematisera

— framtagandet av exempel på god praxis när det gäller att främja lika möjligheter genom verksamhet som stöds genom de olika strukturfonderna, och

— spridandet av information och erfarenheter av sådan god praxis,

2. beakta denna resolution, samt rådets resolution av den 22 juni 1994 om främjande av lika möjligheter för kvinnor och män med hjälp av europeiska strukturfonderna, när den lägger fram ett förslag till rådets översyn av strukturfonderna,

3. varje år i sin rapport om strukturfonderna granska verkningarna av denna resolution, första gången i 1998 års rapport.

RESOLUTION UTFÄRDAD AV RÅDET OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET

av den 2 december 1996

om de sociala trygghetssystemens roll i kampen mot arbetslöshet

(96/C 386/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR FÖRSAMLADE I RÅDET UTFÄRDAR DENNA RESOLUTION

Vid på varandra följande möten — Essen, Cannes, Madrid och Florens — upprepade Europeiska rådet på nytt att arbetslöshetsnivån är oacceptabel och att kampen för sysselsättning även i fortsättningen måste ha högsta prioritet för Europeiska unionen och dess medlemsstater.

Vid sitt möte i Madrid uppmanade Europeiska rådet enträget medlemsstaterna att vidta åtgärder med särskild tonvikt på de kategorier som kräver särskild uppmärksamhet, som exempelvis ungdomar som söker sin första anställning, långtidsarbetslösa och arbetslösa kvinnor.

I sin rekommendation 92/441/EEG av den 24 juni 1992 om gemensamma kriterier för tillräckliga resurser och

socialt bistånd i de sociala trygghetssystemen (1) och i sin rekommendation 92/442/EEG av den 27 juli 1992 om konvergens av mål och politik inom det sociala skyddet (2), rekommenderade rådet medlemsstaterna att bibehålla, anpassa, och, vid behov, utveckla sina sociala trygghetssystem och ställa upp gemensamma mål för att styra den nationella politiken.

I dessa rekommendationer konstaterade rådet att det sociala skyddet är ett väsentligt instrument för solidaritet och social sammanhållning mellan invånarna i varje medlemsstat.

I dessa rekommendationer konstaterade rådet att det på grund av de olika systemen och deras rötter i den nationella kulturen är medlemsstaternas sak att bestämma hur deras sociala trygghetssystem bör utformas och utvecklas samt hur de bör finansieras och organiseras.

I dessa rekommendationer anförde rådet att de sociala trygghetssystemen har ett antal väl etablerade och allmänt erkända roller i förhållande till exempelvis kampen mot fattigdom och förebyggande av social utslagning, ombesörjande av ersättning för inkomstbortfall för arbetstagare som är tvungna att avbryta sitt arbete på grund av sjukdom, olyckshändlse, moderskap, invaliditet eller arbetslöshet, samt ombesörjande av tillräckliga resurser och socialbidrag till människor som inte har några andra utkomstmöjligheter.

Ett socialt skydd kan väsentligt bidra till att bevara lugnet i samhället och kan på så sätt avsevärt bidra till positiv ekonomisk utveckling i Europeiska unionen.

Utöver dessa mål och i syfte att understödja dem kan de sociala trygghetssystemen lämna ett viktigt bidrag till kampen mot arbetslöshet i synnerhet genom att göra det möjligt för människorna att klara övergången till arbete.

Förändringar i familjestrukturer, samhället och ekonomin samt det faktum att befolkningen åldras ställer nya krav på de sociala trygghetssystemens traditionella mål.

Olagligt arbete har negativa konsekvenser för de sociala trygghetssystemen.

Kommissionens meddelande om det sociala skyddets framtid, vari medlemsstaterna uppmanas att kollektivt reflektera över de viktigaste problemen de sociala trygghetssystemen står inför blev inledningen till en omfattande debatt på detta område.

(1) EGT nr L 245, 26.8.1992, s. 46.
(2) EGT nr L 245, 26.8.1992, s. 49.

I. RÅDET OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT

1. i sina sociala trygghetssystem utöver och som stöd för de fastställda målen för en sådan politik införa som mål att bekämpa arbetslöshet samt att integrera och återintegrera arbetslösa kvinnor och män i det ekonomiska och sociala livet,

2. organisera de sociala trygghetssystemen så att de även kan bidra aktivt till den sociala och ekonomiska återintegreringen av arbetslösa,

3. ägna sig åt problemet med att integrera och återintegrera arbetslösa och särskilt de mest marginaliserade grupperna bland dem som ytterligare ett väsentligt mål för det sociala skyddet och arbetsmarknadspolitiken,

4. eftersträva balans i metoderna för att finansiera det sociala skyddet enligt nationella bestämmelser och nationell praxis, där såväl behovet att förse systemen med tillräckliga resurser för att målen skall uppnås som behovet att undvika en eventuell skadlig inverkan på sysselsättningen genom alltför höga avgifter och skatter på arbetskraften beaktas,

5. ägna sig åt problemet med olagligt arbete vilket har negativa konsekvenser för de sociala trygghetssystemen.

6. främja, där detta är lämpligt, politiska riktlinjer för stöd, skatter, bidrag och obligatoriska löneavdrag vilka samverkar till att ge människor en tydlig motivation att söka arbete, ta arbete och behålla det eller vara egenföretagare och att i det sammanhanget överväga riktlinjer som motiverar arbetsgivare att anställa arbetslösa, särskilt långtidsarbetslösa, unga arbetslösa och arbetslösa kvinnor,

7. utveckla de sociala trygghetssystemen, enligt nationella bestämmelser och nationell praxis, system som är i stånd att anpassa sig till strukturella förändringar på arbetsmarknaden och nya arbetsmodeller och att också ombesörja tillräckligt socialt skydd för de människor som engagerar sig i sådant arbete,

8. utveckla sin politik för socialt skydd, skatter, ekonomi och sysselsättning på ett integrerat och konsekvent sätt vilket stöder det europeiska målet att uppnå en hög sysselsättningsgrad och en hög nivå på det sociala skyddet i samråd, där detta är lämpligt, med arbetsmarknadens parter enligt nationella bestämmelser, traditioner och nationell praxis.

II. ANMODAR KOMMISSIONEN OCH MEDLEMSSTATERNA ATT SAMARBETA FÖR ATT

1. fördjupa utbytet av information och erfarenheter inom existerande strukturer samt den kollektiva reflektionen bland medlemsstaterna beträffande teknik och politik för att uppnå ovan nämnda mål,

2. i denna process av utbyte och kollektiv reflektion i första hand undersöka den roll det sociala skyddet kan spela i kampen mot arbetslöshet och hur systemen kan anpassas för att motsvara de behov som nu framträder, särskilt när det gäller att hjälpa människor att klara av övergången till arbete,

3. främja sådana ekonomiska strategier och sysselsättningsstrategier inom Europeiska unionen som tar hänsyn till det sociala skyddets mål och behovet av system som motsvarar de nya behoven,

4. utveckla gemenskapssystemet för samordning av social trygghet så att det också kan bidra till att uppnå ovan nämnda mål.

III. UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT

1. inom de existerande strukturerna främja denna process av utbyte och kollektiv reflektion i syfte att underlätta att dessa mål uppnås,

2. analysera utveckling, innovation och framsteg med avseende på nämnda mål och att lägga fram lämpliga rapporter för rådet.